

Dziennik Urzędowy L 139

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

31 maja 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 584/2007 z dnia 30 maja 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 585/2007 z dnia 30 maja 2007 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006, na rok gospodarczy 2006/2007 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 586/2007 z dnia 30 maja 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1445/95 w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny 5

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 587/2007 z dnia 30 maja 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie przyznawania pomocy na prywatne składowanie niektórych serów w okresie składowania 2007/2008 10

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 588/2007 z dnia 30 maja 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2659/94 w sprawie szczegółowych zasad dotyczących udzielania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania serów Grana padano, Parmigiano-Reggiano i Provolone 16

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 589/2007 z dnia 30 maja 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1555/96 odnośnie do wartości progowych dodatkowych należności za pomidory, morele, cytryny, śliwki, brzoskwinie włącznie z nektarynami, gruszki i winogrona stołowe 17

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 590/2007 z dnia 30 maja 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w systemie B w sektorze owoców i warzyw (pomidory) 19

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 591/2007 z dnia 30 maja 2007 r. ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 20

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

- ★ **Dyrektywa Komisji 2007/29/WE z dnia 30 maja 2007 r. zmieniająca dyrektywę 96/8/WE w odniesieniu do etykietowania, reklamy oraz prezentacji żywności przeznaczonej do użycia w dietach o obniżonej energetyczności ⁽¹⁾** 22

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2007/365/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 25 maja 2007 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających wprowadzaniu do Wspólnoty i rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie organizmu *Rhynchophorus ferrugineus* (Olivier) (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2161)** 24

2007/366/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 25 maja 2007 r. dotycząca niewłączenia tiodikarbu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2165) ⁽¹⁾** 28

2007/367/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 25 maja 2007 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz Włoch na wdrożenie systemu zbierania i analizy danych epidemiologicznych dotyczących choroby niebieskiego języka (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2166)** 30

Konferencja przedstawicieli rządów państw członkowskich

2007/368/WE, Euratom:

- ★ **Decyzja przedstawicieli rządów państw członkowskich z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie mianowania sędziego Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich** 32

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ **Wspólne działanie Rady 2007/369/WPZiB z dnia 30 maja 2007 r. w sprawie utworzenia misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN)** 33

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 584/2007

z dnia 30 maja 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 maja 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 maja 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	38,7
	TR	107,0
	ZZ	72,9
0707 00 05	JO	151,2
	TR	113,7
	ZZ	132,5
0709 90 70	TR	109,1
	ZZ	109,1
0805 10 20	EG	43,9
	IL	42,8
	MA	46,4
	ZA	79,3
	ZZ	53,1
0805 50 10	AR	39,5
	ZA	66,7
	ZZ	53,1
0808 10 80	AR	84,5
	BR	75,8
	CL	76,9
	CN	71,2
	NZ	109,2
	US	124,6
	UY	46,9
	ZA	95,0
	ZZ	85,5
0809 20 95	TR	497,4
	US	269,7
	ZZ	383,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 585/2007**z dnia 30 maja 2007 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006, na rok gospodarczy 2006/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007 zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1002/2006 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty

zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 582/2007 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006 w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 maja 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2011/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2031/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 43).

⁽³⁾ Dz.U. L 179 z 1.7.2006, str. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 138 z 30.5.2007, str. 5.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 99 mające zastosowanie od dnia 31 maja 2007 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	20,44	6,08
1701 11 90 ⁽¹⁾	20,44	11,64
1701 12 10 ⁽¹⁾	20,44	5,89
1701 12 90 ⁽¹⁾	20,44	11,12
1701 91 00 ⁽²⁾	25,33	12,68
1701 99 10 ⁽²⁾	25,33	8,05
1701 99 90 ⁽²⁾	25,33	8,05
1702 90 99 ⁽³⁾	0,25	0,40

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt III rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 586/2007**z dnia 30 maja 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1445/95 w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 29 ust. 2 i art. 33 ust. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2377/80 ⁽²⁾ określiło warunki działania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny.

(2) Od początku 2000 r. wywóz wołowiny i cielęciny ulega ciągłemu zmniejszeniu. Wnioski o pozwolenia na wywóz dokonany z refundacją lub bez były między innymi wykorzystywane do monitorowania wywozu wspólnotowego. W obecnych okolicznościach, w celu właściwego zarządzania, nadal konieczne jest monitorowanie rozwoju sytuacji dotyczącej składania wniosków o pozwolenia na wywóz dokonany z refundacją. Natomiast wydaje się, że nie jest już konieczne to samo monitorowanie w odniesieniu do wywozu dokonanego bez refundacji. Dlatego też w celu uproszczenia należy ograniczyć obowiązek przedstawiania pozwoleń na wywóz w przypadku wywozu, w odniesieniu do którego wnioskowano o refundację.

(3) W następstwie ostatniej zmiany rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2973/79 z dnia 21 grudnia 1979 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania przyznawania pomocy w odniesieniu do wywozu produktów z wołowiny i cielęciny, które mogą korzystać ze szczególnych regulacji przywózowych w państwie trzecim ⁽³⁾, roczny kontyngent 5 000 ton świeżej, schłodzonej lub mrożonej wołowiny i cielęciny przeznaczony do wywozu do Stanów Zjednoczonych nie jest już podzielony na

kwartały. Należy zatem dostosować zasady składania wniosków i wydawania pozwoleń na wywóz obowiązujące w tej nowej sytuacji.

(4) W celu zapewnienia spójności przydatne jest również dostosowanie w podobny sposób zasad składania wniosków i wydawania pozwoleń na wywóz produktów sektora wołowiny i cielęciny, które mogą korzystać ze szczególnych regulacji przy przywozie z Kanady.

(5) Państwa członkowskie muszą przekazywać Komisji, raz w tygodniu, w poniedziałki przed godziną 13.00, wnioski o pozwolenia złożone przez podmioty gospodarcze w poprzednim tygodniu. W celu zachowania spójności z przepisami obowiązującymi w sektorze wołowiny i cielęciny właściwe wydaje się również zapewnienie, że w odniesieniu do wołowiny i cielęciny państwa członkowskie powiadamiają w piątek po południu danego tygodnia o wnioskach o pozwolenia złożonych przez podmioty gospodarcze od poniedziałku do piątku danego tygodnia.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1445/95.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1445/95 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Nie naruszając przepisów art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, w przypadku każdego wywozu produktów w sektorze wołowiny i cielęciny, w odniesieniu do którego wymagana jest refundacja wywozowa, należy przedstawić pozwolenie na wywóz zawierające wcześniej ustalone refundacje, zgodnie z przepisami art. 8–13 niniejszego rozporządzenia.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1965/2006 (Dz.U. L 408 z 30.12.2006, str. 27).

⁽³⁾ Dz.U. L 336 z 29.12.1979, str. 44. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1234/2006 (Dz.U. L 225 z 17.8.2006, str. 21).

- 2) skreśla się art. 7a;
- 3) w art. 8 skreśla się ust. 2;
- 4) w art. 9 skreśla się ust. 2;
- 5) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:
- a) skreśla się ust. 6;
- b) ustęp 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Państwa członkowskie informują Komisję:
- każdego dnia roboczego, najpóźniej o godzinie 18.00 (czasu brukselskiego), o całkowitej ilości produktów stanowiącej przedmiot wniosków,
- najpóźniej do końca miesiąca składania wniosków – o wykazie wnioskodawców.”;
- c) ustęp 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Pozwolenia wydaje się dziesiątego dnia roboczego od daty złożenia wniosku. Nie wydaje się żadnego pozwolenia w odniesieniu do wniosków, które nie zostały przekazane Komisji.”;
- 6) w art. 12a wprowadza się następujące zmiany:
- a) ustęp 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Państwa członkowskie informują Komisję:
- każdego dnia roboczego, najpóźniej o godzinie 18.00 (czasu brukselskiego), o całkowitej ilości produktów stanowiącej przedmiot wniosków,
- najpóźniej do końca miesiąca składania wniosków – o wykazie wnioskodawców.”;
- b) ustęp 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Pozwolenia wydaje się dziesiątego dnia roboczego od daty złożenia wniosku. Nie wydaje się żadnego pozwolenia w odniesieniu do wniosków, które nie zostały przekazane Komisji.”;
- 7) w art. 13, ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Państwa członkowskie informują Komisję:
- a) w każdy piątek od godziny 13.00:
- i) o wnioskach o pozwolenia zawierających wcześniej ustalone refundacje, określone w art. 8 ust. 1, lub
- o braku wniosków o pozwolenia złożonych od poniedziałku do piątku bieżącego tygodnia;
- ii) o wnioskach o pozwolenia określonych w art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 lub o braku wniosków o pozwolenia złożonych od poniedziałku do piątku bieżącego tygodnia;
- iii) o ilościach, w odniesieniu do których wydano pozwolenia w ramach art. 10 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, lub o niewydaniu żadnych pozwoleń od poniedziałku do piątku bieżącego tygodnia;
- iv) o ilościach, w odniesieniu do których wydano pozwolenia w następstwie wniosków o pozwolenia określonych w art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, podając datę złożenia wniosku o pozwolenie i kraj przeznaczenia, od poniedziałku do piątku bieżącego tygodnia;
- v) o ilościach, w odniesieniu do których wnioski o pozwolenia na wywóz zostały wycofane w przypadku określonym w art. 10 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, w trakcie bieżącego tygodnia.
- b) przed 15 dniem każdego miesiąca za miesiąc poprzedni:
- i) o wnioskach o pozwolenia objętych art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000;
- ii) o ilościach, w odniesieniu do których wydano pozwolenia w ramach art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia i które nie zostały wykorzystane.
2. Powiadomienia określone w ust. 1 zawierają:
- a) ilość wyrażoną w masie produktu dla każdej kategorii określonej w art. 8 ust. 4;
- b) ilości dla każdej kategorii w rozbiciu według miejsca przeznaczenia.
- Ponadto powiadomienia wymienione w ust. 1 lit. b) ppkt ii) muszą zawierać kwotę refundacji przypadającą dla każdej kategorii.”;

8) załącznik IV zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Pozwolenia na wywóz dotyczące wywozu, w odniesieniu do którego nie wnioskowano o refundację, a które zostały wydane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i których ważność wygasa po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, mogą być zwracane właściwemu organowi krajowemu. W drodze odstępstwa od art. 35 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, w przypadku gdy dokonano wywozu ilości mniejszej niż 95 % ilości wskazanej w pozwoleniu, zabezpieczenie odpowiadające wyżej wymienionym pozwoleniom nie podlega przypadkowi.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IV

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH DG AGRI/D/2 – Sektor wołowiny i cielęciny

Powiadomienia o pozwoleniach na wywóz wołowiny i cielęciny

Nadawca:

Data:

Państwo członkowskie:

Osoba odpowiedzialna:

Telefon:

Faks:

Adresat: DG AGRI/D/2;

FAKS: (32 2) 292 17 22

Adres e-mail: AGRI-EXP-BOVINE@ec.europa.eu

Część A – Powiadomienia piątkowe

Okres od do

1) Artykuł 13 ust. 1 lit. a) ppkt (i)

Kategoria	Ilość wnioskowana	Miejsce przeznaczenia ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Należy stosować kody przeznaczenia podane w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 3478/93 (Dz.U. L 317 z 18.12.1993, str. 32). W przypadku braku takiego kodu należy podać pełną nazwę miejsca przeznaczenia.

2) Artykuł 13 ust. 1 lit. a) ppkt (ii)

Kategoria	Ilość wnioskowana	Miejsce przeznaczenia ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Należy stosować kody przeznaczenia podane w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 3478/93 (Dz.U. L 317 z 18.12.1993, str. 32). W przypadku braku takiego kodu należy podać pełną nazwę miejsca przeznaczenia.

3) Artykuł 13 ust. 1 lit. a) pkt (iii)

Kategoria	Ilość objęta wydanym pozwoleniem	Data złożenia wniosku	Miejsce przeznaczenia ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Należy stosować kody przeznaczenia podane w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 3478/93 (Dz.U. L 317 z 18.12.1993, str. 32). W przypadku braku takiego kodu należy podać pełną nazwę miejsca przeznaczenia.

4) Artykuł 13 ust. 1 lit. a) ppkt (iv)

Kategoria	Ilość objęta wydanym pozwoleniem	Data złożenia wniosku	Miejsce przeznaczenia ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Należy stosować kody przeznaczenia podane w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 3478/93 (Dz.U. L 317 z 18.12.1993, str. 32). W przypadku braku takiego kodu należy podać pełną nazwę miejsca przeznaczenia.

5) Artykuł 13 ust. 1 lit. a) ppkt (v)

Kategoria	Ilość wnioskowana	Miejsce przeznaczenia ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Należy stosować kody przeznaczenia podane w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 3478/93 (Dz.U. L 317 z 18.12.1993, str. 32). W przypadku braku takiego kodu należy podać pełną nazwę miejsca przeznaczenia.

Część B – Powiadomienia miesięczne

1) Artykuł 13 ust. 1 lit. b) ppkt (i)

Kategoria	Ilość wnioskowana	Miejsce przeznaczenia ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Należy stosować kody przeznaczenia podane w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 3478/93 (Dz.U. L 317 z 18.12.1993, str. 32). W przypadku braku takiego kodu należy podać pełną nazwę miejsca przeznaczenia.

2) Artykuł 13 ust. 1 lit. b) ppkt (ii)

Kategoria	Ilość niewykorzystana	Miejsce przeznaczenia ⁽¹⁾	Kwota refundacji

⁽¹⁾ Należy stosować kody przeznaczenia podane w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 3478/93 (Dz.U. L 317 z 18.12.1993, str. 32). W przypadku braku takiego kodu należy podać pełną nazwę miejsca przeznaczenia."

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 587/2007**z dnia 30 maja 2007 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie przyznawania pomocy na prywatne składowanie niektórych serów w okresie składowania 2007/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 przewiduje, że pomoc na prywatne składowanie może być przyznana w odniesieniu do serów, które mogą być długo przechowywane oraz serów, które są produkowane z mleka owczego i/lub koziego i wymagają przynajmniej sześciu miesięcy dojrzewania, jeśli rozwój cen i stan zapasów tych serów wskazują na poważne zachwianie rynku, które można zlikwidować lub zredukować przez składowanie sezonowe.
- (2) Trudności wynikające z sezonowego charakteru produkcji niektórych serów, które mogą być długo przechowywane, oraz serów Pecorino Romano, Kefalotyri i Kasseri, pogłębiane są sezonowością konsumpcji, która stanowi odwrotność tej produkcji. Rozdrobnienie produkcji takich serów jeszcze bardziej pogłębia omawiane trudności. Należy zatem przewidzieć możliwość zastosowania sezonowego składowania ilości odpowiadającej różnicy między letnią a zimową produkcją.
- (3) Należy określić rodzaje serów kwalifikujące się do uzyskania pomocy oraz maksymalną ilość, w odniesieniu do której ta pomoc może być przyznana, jak również okres trwania umów, który powinien odzwierciedlać rzeczywiste wymagania rynku oraz możliwości przechowywania podmiotowych serów.
- (4) Niezbędne jest określenie warunków umowy składu oraz decydujących środków w celu umożliwienia identyfikacji i kontroli serów objętych umową. Kwoty pomocy powinny być ustalone z uwzględnieniem kosztów składowania oraz równowagi, którą należy utrzymać między serami, do których pomoc się odnosi, a pozostałymi serami wprowadzanymi do obrotu. Biorąc pod uwagę te elementy, jak również dostępne zasoby, nie należy zmieniać wysokości całkowitej kwoty pomocy.

(5) Stosowne jest też ustalenie szczegółowych przepisów dotyczących dokumentacji, księgowości oraz częstotliwości i szczegółowych zasad kontroli. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość przeniesienia całości lub części kosztów kontroli na wykonawcę.

(6) Należy wyjaśnić, że jedynie sery w całości kwalifikują się do pomocy na prywatne składowanie.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Przedmiot**

Na mocy art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe zasady przyznawania pomocy wspólnotowej na prywatne składowanie niektórych serów (dalej zwanej „pomocą”) w okresie składowania 2007/2008.

Artykuł 2**Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „partia składowana” oznacza ilość serów jednego rodzaju o wadze co najmniej 2 ton, przyjętą na skład do jednego magazynu jednego dnia;
- b) „dzień rozpoczęcia składowania objętego umową” oznacza dzień następujący po dniu przyjęcia na skład;
- c) „ostatni dzień składowania objętego umową” oznacza dzień poprzedzający dzień odebrania ze składu;
- d) „okres składowania” oznacza okres, podczas którego ser może być objęty systemem prywatnego składowania i który został określony w załączniku w odniesieniu do każdego typu sera.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

Artykuł 3**Sery kwalifikujące się do przyznania pomocy**

1. Przyznawana pomoc dotyczy niektórych serów, które mogą być długo przechowywane, oraz serów Pecorino Romano, Kefalotyri i Kasseri, według warunków określonych w załączniku. Kwalifikują się jedynie te sery.

2. Sery muszą być wyprodukowane we Wspólnocie i muszą spełniać następujące wymagania:

- a) posiadać zamieszczone trwałe oznaczenie przedsiębiorstwa produkującego oraz dzień i miesiąc produkcji; informacje te mogą być podane w formie kodu;
- b) pomyślnie przejść badanie jakościowe pozwalające na klasyfikację według kategorii określonych w załączniku.

Artykuł 4**Umowa składu**

1. Umowy dotyczące prywatnego składowania zawierane są między agencją interwencyjną państwa członkowskiego, na którego terytorium sery są składowane, a osobami fizycznymi lub prawnymi (zwanymi dalej „wykonawcami”).

2. Umowy składu sporządzane są na piśmie na podstawie wniosku o zawarcie umowy.

Wnioski powinny być złożone w agencjach interwencyjnych w ciągu 30 dni od daty przyjęcia na skład i mogą dotyczyć tylko partii serów, których wprowadzanie na skład zostało zakończone. Agencja interwencyjna rejestruje datę przyjęcia wniosku.

Jeżeli wniosek wpłynie do agencji interwencyjnej w terminie nieprzekraczającym 10 dni roboczych po upływie ostatecznego terminu, umowa składu może wciąż zostać zawarta, jednakże pomoc zostaje zmniejszona o 30 %.

3. Umowa składu zawierana jest na jedną lub więcej partii i zawiera w szczególności przepisy dotyczące:

- a) ilości objętych umową serów;

b) terminów wykonania umowy;

c) kwoty pomocy;

d) określenia magazynów.

4. Umowa składu zawierana jest w ciągu 30 dni od daty zarejestrowania wniosku o zawarcie umowy.

5. Środki kontroli, w szczególności środki określone w art. 7, są przedmiotem specyfikacji sporządzonej przez agencję interwencyjną. W umowie składu znajduje się odniesienie do tej specyfikacji.

Artykuł 5**Przyjęcie na skład i odbiór ze składu**

1. Terminy przyjmowania na skład i odbioru ze składu podane są w załączniku.

2. Odbiorem ze składu jest odbiór całej składowanej partii.

3. Jeżeli na koniec pierwszych 60 dni składowania objętego umową pogorszenie jakości serów jest większe niż podczas normalnego składowania, wykonawcy są uprawnieni, jednorazowo w odniesieniu do partii składowanej, do zastąpienia ilości o gorszej jakości na własny koszt.

W przypadku gdy kontrole podczas składowania lub przy odbiorze ze składu ujawnią ilości o gorszej jakości, pomoc w odniesieniu do tego towaru nie zostaje wypłacona. Ponadto część partii nadal kwalifikująca się do uzyskania pomocy musi ważyć co najmniej dwie tony.

Przepisy akapitu drugiego stosuje się również w przypadku, gdy część partii zostaje odebrana ze składu przed rozpoczęciem okresu odbioru wskazanego w ust. 1 lub przed wygaśnięciem minimalnego okresu składowania wskazanego w art. 8 ust. 2.

4. Do celów obliczenia pomocy w stosunku do zastąpionych ilości (ust. 3 akapit pierwszy) pierwszym dniem składowania objętego umową jest dzień rozpoczęcia składowania objętego umową.

Artykuł 6

Wymagania dotyczące składowania

1. Państwa członkowskie zapewniają, że wszystkie wymagania uprawniające do wypłacenia pomocy są spełnione.

2. Wykonawca lub, na żądanie lub za zezwoleniem państwa członkowskiego, osoba odpowiedzialna za magazyn udostępnia właściwej agencji odpowiedzialnej za przeprowadzenie kontroli całą dokumentację dotyczącą produktów objętych prywatnym składowaniem, niezbędną do sprawdzenia następujących elementów:

- a) prawa własności w czasie rozpoczęcia składowania;
- b) pochodzenia i daty produkcji serów;
- c) daty rozpoczęcia składowania;
- d) obecności towaru w magazynie i adresu magazynu;
- e) daty odbioru ze składu.

3. Wykonawca lub, w razie potrzeby, osoba odpowiedzialna za magazyn prowadzi dla każdej umowy ewidencję towarową dostępną w każdym magazynie, podającą:

- a) numer identyfikacyjny każdej składowanej partii produktów objętych prywatnym składowaniem;
- b) daty przyjęcia na skład i odbioru ze składu;
- c) liczbę serów i ich wagę w każdej składowanej partii;
- d) umiejscowienie produktów w magazynie.

4. Składowane produkty muszą być łatwe do zidentyfikowania, łatwo dostępne i identyfikowalne indywidualnie przez umowę. Do składowanych serów załączane jest szczególne oznakowanie.

Artykuł 7

Kontrole

1. Wyżej wymieniona agencja przy przyjmowaniu na skład przeprowadza kontrole, w szczególności w celu zapewnienia, że produkty kwalifikują się do przyznania pomocy oraz w celu zapobiegania możliwości zastąpienia produktów podczas okresu składowania objętego umową.

2. Agencja dokonuje niezapowiedzianych kontroli wyrywkowych w celu sprawdzenia, czy produkty znajdują się w magazynach. Próbką musi być reprezentatywna i stanowić co najmniej 10 % całkowitej ilości umownej w odniesieniu do prywatnego składowania.

Kontrole powinny obejmować, oprócz badania ewidencji towarowej wskazanej w art. 6 ust. 3, fizyczne sprawdzenie wagi, charakteru i możliwości zidentyfikowania produktów. Powinno dotyczyć to co najmniej 5 % próbki kontrolnej.

3. Na koniec okresu składowania objętego umową agencja dokonuje kontroli, aby sprawdzić obecność produktów. Jeżeli pozostają one w magazynie po upływie maksymalnego okresu składowania objętego umową, kontrola taka może być przeprowadzona po ich odebraniu ze składu.

Do celów powyższej kontroli wykonawca informuje agencję, wskazując właściwe partie składowane, co najmniej pięć dni roboczych przed upływem okresu składowania objętego umową lub zanim okres ten się rozpocznie, czy odbiór odbywa się podczas czy po okresie składowania objętego umową.

Państwa członkowskie mogą ustalić termin krótszy niż pięć dni roboczych.

4. W sprawie kontroli przeprowadzanych na mocy ust. 1, 2 i 3 sporządzane są sprawozdania określające:

- a) datę kontroli;
- b) czas jej trwania;
- c) przeprowadzone czynności.

Sprawozdania podpisywane są przez inspektora i potwierdzane przez wykonawcę lub, gdy to właściwe, osobę odpowiedzialną za magazyn. Do sprawozdań należy załączyć dokumentację dotyczącą płatności.

5. W przypadku nieprawidłowości dotyczących 5 % lub większej ilości skontrolowanych produktów kontrola zostaje rozszerzona na większą ilość próbek ustaloną przez agencję.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takich przypadkach w terminie czterech tygodni.

6. Państwa członkowskie mogą ustalić, że koszty kontroli są w całości lub w części ponoszone przez wykonawcę.

Artykuł 8

Pomoc na składowanie

1. Wysokość pomocy ustala się następująco:

- i) 0,38 EUR za tonę i za dzień składowania objętego umową w przypadku serów, które mogą być długo przechowywane;
- ii) 0,45 EUR za tonę i za dzień składowania objętego umową w przypadku serów Pecorino Romano;
- iii) 0,59 EUR za tonę i za dzień składowania objętego umową w przypadku serów Kefalotyri i Kasseri.

2. Nie przyznaje się pomocy w przypadku, gdy składowanie objęte umową jest krótsze niż 60 dni. Najwyższą pomoc wypłaca się za okres 180 dni składowania objętego umową.

Jeżeli wykonawca nie dotrzyma terminu określonego na mocy art. 7 ust. 3 akapit drugi lub trzeci, pomoc zostaje zmniejszona

o 15 % i wypłacana jest tylko w odniesieniu do okresu, w stosunku do którego wykonawca udowodni w sposób dostateczny agencji, że sery pozostawały w tym okresie w składowaniu objętym umową.

3. Pomoc jest wypłacana na wniosek wykonawcy, na koniec okresu składowania objętego umową, w ciągu 120 dni od wpłynięcia wniosku, pod warunkiem że zostały przeprowadzone kontrole wskazane w art. 7 ust. 3 i że wymagania uprawniające do wypłacenia pomocy zostały spełnione.

Jednakże jeżeli toczy się administracyjne postępowanie wyjaśniające w sprawie prawa do pomocy, pomoc nie jest wypłacana do momentu, gdy prawo to nie zostanie przyznane.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Kategoria sera	Ilość kwalifikująca się do uzyskania pomocy	Minimalny wiek sera	Okres przyjmowania na skład	Okres odbioru ze składu
Francuskie sery, które mogą być długo przechowywane: — Beaufort i Comté, chroniona nazwa pochodzenia — Emmental grand cru „label rouge” — Emmental i Gruyère klasa A i B	16 000 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2007 r.	Od 1 października 2007 r. do 31 marca 2008 r.
Niemieckie sery, które mogą być długo przechowywane: Emmentaler/Bergkäse „Marken-käse” i „Klasse fein”	1 000 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2007 r.	Od 1 października 2007 r. do 31 marca 2008 r.
Irlandzkie sery, które mogą być długo przechowywane: Irish long keeping cheese, special grade	900 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2007 r.	Od 1 października 2007 r. do 31 marca 2008 r.
Austriackie sery, które mogą być długo przechowywane: 1. Güteklasse Emmentaler/Bergkäse/Alpkäse	1 700 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2007 r.	Od 1 października 2007 r. do 31 marca 2008 r.
Fińskie sery, które mogą być długo przechowywane: „I luokka”	1 700 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2007 r.	Od 1 października 2007 r. do 31 marca 2008 r.
Szwedzkie sery, które mogą być długo przechowywane: „Västerbotten/Prästost/Svecia/Grevé”	1 700 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2007 r.	Od 1 października 2007 r. do 31 marca 2008 r.
Polskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Podlaski/Piwny/Ementalski/Ser Corregio/Bursztyn/Wielkopolski”	3 000 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2007 r.	Od 1 października 2007 r. do 31 marca 2008 r.
Słoweńskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Emmentalec/Zbrinc”	200 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2007 r.	Od 1 października 2007 r. do 31 marca 2008 r.
Litewskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Goja/Džiugas”	700 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2007 r.	Od 1 października 2007 r. do 31 marca 2008 r.
Łotewskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Rigamond, Ementāles tipa un Ekstra klases siers”	500 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2007 r.	Od 1 października 2007 r. do 31 marca 2008 r.
Węgierskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Hajdú”	300 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2007 r.	Od 1 października 2007 r. do 31 marca 2008 r.

Kategoria sera	Ilość kwalifikująca się do uzyskania pomocy	Minimalny wiek sera	Okres przyjmowania na skład	Okres odbioru ze składu
Pecorino Romano	19 000 t	90 dni i wyprodukowane po 1 października 2006 r.	Od 1 czerwca do 31 grudnia 2007 r.	Przed 31 marca 2008 r.
Kefalotyri i Kasseri wytwarzane z mleka owczego lub koziego lub z mieszanki tych dwóch	2 500 t	90 dni i wyprodukowane po 30 listopada 2006 r.	Od 1 czerwca do 30 listopada 2007 r.	Przed 31 marca 2008 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 588/2007**z dnia 30 maja 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2659/94 w sprawie szczegółowych zasad dotyczących udzielania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania serów Grana padano, Parmigiano-Reggiano i Provolone**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 lit. b),

Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2659/94 otrzymuje brzmienie:

a także mając na uwadze, co następuje:

„1. Kwoty pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania sera wynoszą:

(1) Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2659/94 ⁽²⁾ ustanawia kwoty pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania serów Grana padano, Parmigiano-Reggiano i Provolone. Biorąc pod uwagę dostępne środki finansowe, w ogólnej kwocie pomocy należy odzwierciedlić zmiany kosztów składowania i prognozy dotyczące cen rynkowych. Jednocześnie rozróżnianie składowej pomocy nie wydaje się właściwe.

— 0,48 EUR za tonę składowania dziennie w przypadku Grana padano,

(2) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2659/94.

— 0,56 EUR za tonę składowania dziennie w przypadku Parmigiano-Reggiano,

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

— 0,40 EUR za tonę składowania dziennie w przypadku Provolone.”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2007 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 1.11.1994, str. 26. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2006 (Dz.U. L 129 z 17.5.2006, str. 9).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 589/2007**z dnia 30 maja 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1555/96 odnośnie do wartości progowych dodatkowych należności za pomidory, morele, cytryny, śliwki, brzoskwinie włącznie z nektarynami, gruszki i winogrona stołowe**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1555/96⁽²⁾ z dnia 30 lipca 1996 r. w sprawie zasad stosowania dodatkowych należności przywozowych do owoców i warzyw przewiduje stosowanie nadzoru w odniesieniu do przywozu produktów określonych w jego załączniku. Nadzór ten jest stosowany zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 308d rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽³⁾ z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.
- (2) W celu zastosowania art. 5 ust. 4 porozumienia w sprawie rolnictwa⁽⁴⁾, zawartego w trakcie wielostronnych negocjacji handlowych Rundy urugwajskiej, i na podstawie ostatnich danych dotyczących lat 2004,

2005 i 2006, należy zmienić wartości progowe dodatkowych należności za pomidory, morele, cytryny, śliwki, brzoskwinie włącznie z nektarynami, gruszki i winogrona stołowe.

(3) W konsekwencji należy zmienić rozporządzenie (WE) nr 1555/96.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1555/96 zastępuje się tekstem ujętym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2007 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

(¹) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

(²) Dz.U. L 193 z 3.8.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 480/2007 (Dz.U. L 111 z 28.4.2007, str. 48).

(³) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, str. 6).

(⁴) Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Bez uszczerbku dla zasad interpretacji Nomenklatury Scalonej, opis oznaczenia towarów uznaje się za mający wartość indykatywną. Zakres zastosowania dodatkowych należności jest określony w ramach niniejszego załącznika, zgodnie z zasięgiem kodów CN istniejących w momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

Numer porządkowy	Kod CN	Oznaczenie towarów	Okres stosowania	Wartość progowa (w tonach)
78.0015	0702 00 00	Pomidory	— od 1 października do 31 maja	325 524
78.0020			— od 1 czerwca do 30 września	25 110
78.0065	0707 00 05	Ogórki	— od 1 maja do 31 października	3 462
78.0075			— od 1 listopada do 30 kwietnia	7 332
78.0085	0709 90 80	Karczochy	— od 1 listopada do 30 czerwca	5 770
78.0100	0709 90 70	Cukinie	— od 1 stycznia do 31 grudnia	37 250
78.0110	0805 10 20	Pomarańcze	— od 1 grudnia do 31 maja	271 744
78.0120	0805 20 10	Klementynki	— od 1 listopada do końca lutego	116 637
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarynki (wraz z tangerynami i satsumas); wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe	— od 1 listopada do końca lutego	91 359
78.0155	0805 50 10	Cytryny	— od 1 czerwca do 31 grudnia	326 811
78.0160			— od 1 stycznia do 31 maja	61 504
78.0170	0806 10 10	Winogrona stołowe	— od 21 lipca do 20 listopada	70 731
78.0175	0808 10 80	Jabłka	— od 1 stycznia do 31 sierpnia	1 026 501
78.0180			— od 1 września do 31 grudnia	51 941
78.0220	0808 20 50	Gruszki	— od 1 stycznia do 30 kwietnia	239 427
78.0235			— od 1 lipca do 31 grudnia	35 716
78.0250	0809 10 00	Morele	— od 1 czerwca do 31 lipca	14 163
78.0265	0809 20 95	Czereśnie	— od 21 maja do 10 sierpnia	114 530
78.0270	0809 30	Brzoskwinie, włącznie z nektarynami	— od 11 czerwca do 30 września	11 980
78.0280	0809 40 05	Śliwki	— od 11 czerwca do 30 września	5 806”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 590/2007**z dnia 30 maja 2007 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w systemie B w sektorze owoców i warzyw
(pomidory)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1961/2001 z dnia 8 października 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do refundacji wywozowych do owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 134/2007 ⁽³⁾ ustala ilości indykatywne, dla których mogą zostać wydane pozwolenia na wywóz w systemie B.
- (2) Biorąc pod uwagę informacje, którymi dzisiaj dysponuje Komisja, ilości indykatywne przewidziane na bieżący okres wywozu w odniesieniu do pomidorów mogą

zostać niedługo przekroczone. To przekroczenie byłoby naruszeniem prawidłowego funkcjonowania systemu refundacji wywozowych w sektorze owoców i warzyw.

- (3) W celu uniknięcia opisanej sytuacji należy odrzucić wnioski o pozwolenia w systemie B dla pomidorów wywiezionych po dniu 30 maja 2007 r., aż do końca bieżącego okresu wywozu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do pomidorów wnioski o pozwolenia na wywóz w systemie B, złożone z tytułu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 134/2007, dla których zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte po dniu 30 maja i przed dniem 1 lipca 2007 r., są odrzucone.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 maja 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 9.10.2001, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 548/2007 (Dz.U. L 130 z 22.5.2007, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 42 z 14.2.2007, str. 16, sprostowanie w Dz.U. L 52 z 21.2.2007, str. 12.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 591/2007**z dnia 30 maja 2007 r.****ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2783/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminą jaj i albuminą mleka ⁽³⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽⁴⁾, ustanowiło szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywózowych oraz ustaliło ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.

- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów uwzględniając wahania cen zgodnie z pochodzeniem. W konsekwencji ceny reprezentatywne powinny być opublikowane.

- (3) Niezbędny jest jak najszybsze zastosowanie tej zmiany, uwzględniając sytuację na rynku.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Drobiowego i Jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 maja 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006.

⁽³⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 104. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2916/95 (Dz.U. L 305 z 19.12.1995, str. 49).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, str. 47. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 422/2007 (Dz.U. L 102 z 19.4.2007, str. 12).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 maja 2007 r. ustalającego ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1484/95

„ZAŁĄCZNIK I

KOD CN	Opis produktu	Cena reprezentatywna (EUR/100 kg)	Zabezpieczenie określone w art. 3 ust. 3 (EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątrobek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	104,2	4	01
		103,9	4	02
0207 14 10	Kawałki bez kości z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , mrożone	225,0	23	01
		238,9	18	02
		311,9	0	03
0207 25 10	Indyki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap, ale z szyjami, sercami, wątrobkami i żołądkami, znane jako »indyki 80 %« mrożone	129,1	9	01
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, mrożone	258,9	11	01
		269,4	8	03
1602 32 11	Przetwory niegotowane z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i>	242,0	13	01

⁽¹⁾ Pochodzenie przywozu

- 01 Brazylia
- 02 Argentyna
- 03 Chile."

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2007/29/WE

z dnia 30 maja 2007 r.

zmieniająca dyrektywę 96/8/WE w odniesieniu do etykietowania, reklamy oraz prezentacji żywności przeznaczonej do użycia w dietach o obniżonej energetyczności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/398/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁽²⁾ stosuje się od dnia 1 lipca 2007 r. Ma ono zastosowanie do żywności przeznaczonej do stosowania w dietach o obniżonej energetyczności, bez uszczerbku dla szczególnych przepisów dyrektywy Komisji 96/8/WE z dnia 26 lutego 1996 r. w sprawie żywności przeznaczonej do użycia w dietach o obniżonej energetyczności⁽³⁾.

(2) Dyrektywa 96/8/WE stanowi, że etykietowanie, reklama oraz prezentacja wymienionych produktów nie odnoszą się do tempa ani ilości ubytku masy ciała, które mogłyby wynikać ze stosowania tych produktów, ani też do ich oddziaływania na zmniejszenie uczucia głodu lub zwiększenie uczucia sytości.

(3) Artykuł 13 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zezwala na stosowanie oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, w szczególności opisujących lub powołujących się na zmniejszanie poczucia głodu lub zwiększanie poczucia sytości pod warunkiem spełnienia określonych warunków.

(4) Dopuszczenie oświadczeń odnoszących się do zmniejszania poczucia głodu lub zwiększania poczucia sytości, pod warunkiem że są one oparte na powszechnie uznawanych danych naukowych i zrozumiałe dla przeciętnego konsumenta, jest odzwierciedleniem zmian w asortymencie i właściwościach produktów.

(5) Ten sposób rozumowania jest szczególnie uzasadniony w przypadku diet odchudzających o obniżonej energetyczności. Dlatego też stosowanie takich oświadczeń nie powinno być zabronione, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.

(6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W art. 5 dyrektywy 96/8/WE ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Etykietowanie, reklama oraz prezentacja wymienionych produktów nie odnoszą się do tempa ani wielkości ubytku masy ciała, jakie mogłyby wynikać ze stosowania tych produktów.”.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 listopada 2007 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 27. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, str. 9. Sprostowanie w Dz.U. L 12 z 8.1.2007, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 6.3.1996, str. 22.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 maja 2007 r.

w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających wprowadzaniu do Wspólnoty i rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie organizmu *Rhynchophorus ferrugineus* (Olivier)

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2161)

(2007/365/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie trzecie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy dyrektywy 2000/29/WE, w przypadku gdy państwo członkowskie uzna, że istnieje niebezpieczeństwo wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się na jego terytorium szkodliwego organizmu niewymienionego w załączniku I bądź w załączniku II do tej dyrektywy, może tymczasowo podjąć wszelkie dodatkowe środki, niezbędne do ochrony przed tym niebezpieczeństwem.
- (2) Z powodu obecności *Rhynchophorus ferrugineus* (Olivier) („szkodliwy organizm”) na południu Półwyspu Iberyjskiego Hiszpania poinformowała Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie w dniu 27 czerwca 2006 r., że w dniu 6 czerwca 2006 r. przyjęła dodatkowe środki urzędowe celem zapobieżenia dalszemu wprowadzeniu lub rozprzestrzenianiu się na jego terytorium szkodliwego organizmu.
- (3) *Rhynchophorus ferrugineus* (Olivier) nie jest wymieniony w załącznikach I i II do dyrektywy 2000/29/WE.

Jednakże sprawozdanie z oceny zagrożenia szkodnikami oparte na ograniczonych dostępnych informacjach naukowych wykazało, że ten szkodliwy organizm powoduje poważne uszkodzenia drzew, włącznie ze znacznym stopniem obumierania niektórych gatunków roślin z rodziny Palmae, jego szkodliwa działalność ogranicza się do roślin o średnicy łodygi wynoszącej 5 cm u podstawy („rośliny narażone”). Rośliny narażone występują w wielu częściach Europy, głównie na południu, gdzie sady się ich duże ilości dla celów ozdobnych i gdzie są bardzo ważne ze względu na stan środowiska naturalnego.

- (4) Należy zatem podjąć nadzwyczajne środki przeciwko wprowadzaniu do Wspólnoty i rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie szkodliwego organizmu.
- (5) Te środki tymczasowe powinny mieć zastosowanie do wprowadzania i rozprzestrzeniania się szkodliwego organizmu, wyznaczania terytoriów obecności szkodliwego organizmu we Wspólnocie, przywozu, produkcji, przemieszczania i kontroli roślin narażonych we Wspólnocie. W odniesieniu do wszystkich roślin z rodziny Palmae w państwach członkowskich należy przeprowadzić badanie mające na celu potwierdzenie obecności lub trwałej nieobecności szkodliwego organizmu po to, aby zgromadzić więcej informacji mających wartość naukową, dotyczących roślin narażonych.
- (6) Właściwe jest, aby wyniki stosowania środków poddać przeglądowi do dnia 31 marca 2008 r., uwzględniając doświadczenia zgromadzone podczas pierwszego sezonu wegetacyjnego objętego środkami nadzwyczajnymi.
- (7) Jeśli to konieczne, państwa członkowskie powinny dostosować swoje prawodawstwo celem spełnienia wymogów określonych w niniejszej decyzji.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/35/WE (Dz.U. L 88 z 25.3.2006, str. 9).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji zastosowanie mają następujące definicje:

- a) „szkodliwy organizm” oznacza *Rhynchophorus ferrugineus* (Olivier);
- b) „rośliny narażone” oznacza rośliny, inne niż owoce i nasiona, o średnicy łodygi 5 cm u podstawy, takie jak *Areca catechu*, *Arenga pinnata*, *Borassus flabellifer*, *Calamus merillii*, *Caryota maxima*, *Caryota cumingii*, *Cocos nucifera*, *Corypha gebanga*, *Corypha elata*, *Elaeis guineensis*, *Livistona decipiens*, *Metroxylon sagu*, *Oreodoxa regia*, *Phoenix canariensis*, *Phoenix dactylifera*, *Phoenix theophrasti*, *Phoenix sylvestris*, *Sabal umbraculifera*, *Trachycarpus fortunei* oraz *Washingtonia* spp.;
- c) „miejsce produkcji” oznacza miejsce produkcji, zgodnie z definicją podaną w międzynarodowych standardach środków fitosanitarnych FAO nr 5 ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Środki nadzwyczajne przeciwko szkodliwemu organizmowi

Wprowadzenie do Wspólnoty oraz rozprzestrzenianie w niej wspomnianego szkodliwego organizmu jest zabronione.

Artykuł 3

Przywóz roślin narażonych

Rośliny narażone mogą być wprowadzane do Wspólnoty tylko pod następującymi warunkami:

- a) są zgodne z wymaganiami przywozu określonymi w pkt 1 załącznika I;
- b) zostaną poddane badaniu, przy wprowadzeniu do Wspólnoty, pod kątem obecności szkodliwego organizmu, zgodnie z art. 13a ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE, i zostaną na podstawie tego badania uznane za wolne od tego szkodliwego organizmu.

Artykuł 4

Przemieszczanie roślin narażonych we Wspólnocie

Rośliny narażone pochodzące ze Wspólnoty lub przywożone do Wspólnoty zgodnie z art. 3 można przemieszczać na terytorium Wspólnoty, tylko jeżeli spełniają warunki określone w pkt 2 załącznika I.

Artykuł 5

Badania i powiadamianie

1. Państwa członkowskie prowadzą roczne urzędowe badania dotyczące obecności szkodliwego organizmu lub dowodu zarażenia przez szkodliwy organizm roślin *Palmae* na swoich terytoriach.

Bez uszczerbku dla art. 16 ust. 2 dyrektywy 2000/29/WE, wyniki badań wraz z wykazami wyznaczonych terytoriów, o których mowa w art. 6, są notyfikowane Komisji i innym państwom członkowskim do dnia 28 lutego każdego roku.

2. Właściwe organy urzędowe należy niezwłocznie powiadomić o podejrzeniu obecności lub o potwierdzonej obecności szkodliwego organizmu.

Artykuł 6

Ustanowienie wyznaczonych stref

Jeśli wyniki badań, o których mowa w art. 5 ust. 1, lub powiadomienia, o którym mowa w art. 5 ust. 2, potwierdzają występowanie szkodliwego organizmu na danym obszarze lub jeżeli jego występowanie zostało potwierdzone w inny sposób, państwa członkowskie określają wyznaczone strefy oraz podejmują środki urzędowe odpowiednio zgodnie z pkt 1 i 2 załącznika II.

Artykuł 7

Zgodność

Państwa członkowskie, jeśli to konieczne, zmieniają środki, które przyjęły w celu ochrony przed wprowadzeniem i rozprzestrzenianiem się szkodliwego organizmu, tak aby te środki były zgodne z niniejszą decyzją. Państwa członkowskie niezwłocznie informują o tych środkach Komisję.

Artykuł 8

Przegląd

Niniejsza decyzja zostaje poddana przeglądowi najpóźniej do dnia 31 marca 2008 r.

Artykuł 9

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 maja 2007 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Glosariusz terminologii fitosanitarnej – norma referencyjna ISPM nr 5 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym.

ZAŁĄCZNIK I

Środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 3 i 4 niniejszej decyzji**1. Szczególne wymogi przywozowe**

Bez uszczerbku dla przepisów wymienionych w załączniku III, część A pkt 17 i w załączniku IV, część A rozdział I pkt 37 do dyrektywy 2000/29/WE, roślinom narażonym pochodzącym z krajów trzecich powinno towarzyszyć świadectwo, o którym mowa w art. 13 ust. 1 tej dyrektywy; w świadectwie tym, w rubryce „Dodatkowe deklaracje” umieszcza się informacje, że rośliny narażone, łącznie z roślinami zebranymi z ich środowisk naturalnych:

- a) były stale uprawiane w kraju, gdzie nie występuje szkodliwy organizm; lub
- b) były stale uprawiane na obszarach wolnych od szkodników, ustanowionych w kraju pochodzenia przez państwowe służby ochrony roślin tego kraju zgodnie z Międzynarodowymi Normami Środków Fitosanitarnych; w rubryce „Miejsce pochodzenia” określa się nazwę obszaru wolnego od szkodników; lub
- c) przez co najmniej rok przed wywozem były uprawiane w miejscu produkcji:
 - (i) zarejestrowanym i kontrolowanym przez państwowe służby ochrony roślin kraju pochodzenia; oraz
 - (ii) rośliny znajdowały się w miejscu całkowicie chronionym przed wprowadzeniem szkodliwego organizmu lub zastosowano odpowiednie procedury profilaktyczne; oraz
 - (iii) podczas oficjalnych inspekcji przeprowadzonych przynajmniej raz na trzy miesiące oraz bezpośrednio przed wywozem nie zaobserwowano żadnych objawów występowania szkodliwego organizmu.

2. Warunki przemieszczania

Rośliny narażone pochodzące albo ze Wspólnoty albo przywożone do Wspólnoty zgodnie z art. 3 można przemieszczać w ramach Wspólnoty, wyłącznie gdy towarzyszy im paszport roślin sporządzony i wydany zgodnie z dyrektywą Komisji 92/105/EWG ⁽¹⁾ i które były:

- a) stale uprawiane w państwie członkowskim lub w kraju trzecim, gdzie występuje szkodliwy organizm; lub
- b) były stale uprawiane w miejscu produkcji na obszarach wolnych od szkodników, ustanowionych w państwie członkowskim przez odpowiedni urząd państwowy lub w kraju trzecim przez państwowe służby ochrony roślin tego kraju zgodnie z Międzynarodowymi Normami Środków Fitosanitarnych; lub
- c) były uprawiane w miejscu produkcji w danym państwie członkowskim przez dwa lata przed przemieszczeniem, gdzie:
 - (i) rośliny narażone znajdowały się w miejscu całkowicie chronionym przed wprowadzeniem szkodliwego organizmu lub zastosowano odpowiednie leczenie profilaktyczne; oraz
 - (ii) nie zaobserwowano żadnych objawów występowania szkodliwego organizmu podczas oficjalnych inspekcji przeprowadzanych przynajmniej raz na trzy miesiące;

lub

- d) w przypadku przywozu zgodnie z pkt 1 lit. c) niniejszego załącznika, były uprawiane od ich wprowadzenia do Wspólnoty w miejscu produkcji w danym państwie członkowskim przez przynajmniej rok przed przeniesieniem, w którym to okresie:
 - (i) rośliny narażone znajdowały się w miejscu całkowicie chronionym przed wprowadzeniem szkodliwego organizmu lub zastosowano odpowiednie leczenie profilaktyczne; oraz
 - (ii) nie zaobserwowano żadnych objawów występowania szkodliwego organizmu podczas oficjalnych inspekcji przeprowadzanych przynajmniej raz na trzy miesiące.

⁽¹⁾ Dz.U. L 4 z 8.1.1993, str. 22. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2005/17/WE (Dz.U. L 57 z 3.3.2005, str. 23).

ZAŁĄCZNIK II

Środki nadzwyczajne, o których mowa w art. 6 niniejszej decyzji**1. Ustanowienie wyznaczonych stref**

- a) Wyznaczone strefy określone w art. 6 składają się z następujących części:
- (i) strefy porażenia, w której potwierdzono występowanie organizmu i w której występują wszystkie rośliny narażone wykazujące objawy spowodowane przez szkodliwy organizm oraz, w stosownych przypadkach, wszystkie rośliny narażone należące do tej samej partii w chwili sadzenia;
 - (ii) strefy buforowej o promieniu co najmniej 10 metrów wokół strefy porażenia.
- W przypadku gdy kilka stref buforowych częściowo się pokrywa lub jest blisko siebie położonych, należy wyznaczyć szerszą strefę obejmującą odpowiednie wyznaczone strefy oraz obszary pomiędzy nimi.
- b) Dokładne rozgraniczenie stref określonych w lit. a) oparte jest na podstawach naukowych, biologii danego szkodliwego organizmu, stopniu porażenia, porze roku oraz szczegółowym rozmieszczeniu roślin narażonych w danym państwie członkowskim.
- c) Jeśli występowanie szkodliwego organizmu potwierdzono poza strefą porażenia, należy odpowiednio zmienić wyznaczone strefy.
- d) Jeżeli na podstawie corocznych badań, o których mowa w art. 5 ust. 1, nie stwierdzi się występowania szkodliwego organizmu w wyznaczonej strefie przez trzy lata, strefa ta przestaje obowiązywać, zaś stosowanie środków, o których mowa w pkt 2 niniejszego załącznika, przestaje być niezbędne.

2. Środki podjęte w wyznaczonych strefach

Środki urzędowe, o których mowa w art. 6 i które należy przyjąć w wyznaczonych strefach, obejmują przynajmniej:

- a) odpowiednie środki mające na celu wyeliminowanie szkodliwego organizmu;
 - b) intensywną kontrolę obecności szkodliwego organizmu prowadzoną podczas odpowiednich inspekcji.
-

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 maja 2007 r.

dotycząca niewłączenia tiodikarbu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2165)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/366/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że państwo członkowskie może w okresie 12 lat od dnia notyfikacji wymienionej dyrektywy zezwolić na wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin zawierających substancje czynne niewymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji przy równoczesnym stopniowym badaniu tych substancji w ramach programu prac.
- (2) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000⁽²⁾ i (WE) nr 703/2001⁽³⁾ określają szczegółowe zasady realizacji drugiego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG i ustanawiają wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje tiodikarb.
- (3) Wpływ tiodikarbu na zdrowie ludzi i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach (WE) nr 451/2000 i (WE) nr 703/2001 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez powiadamiającego. Ponadto w rozporządzeniach tych wyznaczono państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców, które mają przedłożyć odpowiednie sprawozdania z oceny i zalecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 451/2000. W przypadku tiodikarbu państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy było Zjednoczone Królestwo, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 19 stycznia 2004 r.

(4) Sprawozdanie z oceny zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Grupę Roboczą ds. Oceny Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności i przedstawione Komisji dnia 14 grudnia 2005 r. w formie wniosków Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z przeglądu dotyczącego oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy dotyczącej substancji czynnej tiodikarb⁽⁴⁾. Sprawozdanie to zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane dnia 14 lipca 2006 r. w formie sprawozdania z przeglądu dotyczącego tiodikarbu opracowanego przez Komisję.

(5) Podczas dokonywania oceny tej substancji czynnej wskazano na kilka obszarów dających powody do obaw. Ocena zagrożenia dotycząca zastosowania substancji jako środka owadobójczego wskazała na bezpośrednie zagrożenie pokarmowe dla małych dzieci związane ze spożyciem substancji w przetworzonych winogronach stołowych, a w przypadku dorosłych związane ze spożyciem wina. Ponadto ocena zagrożenia dotycząca zastosowania tiodikarbu jako mulskocydu wskazała na istotne braki w danych, w szczególności w odniesieniu do narażenia operatora i ewentualnego zanieczyszczenia wód gruntowych, tak, że nie było możliwe w oparciu o dostępne informacje stwierdzenie, że tiodikarb spełnia kryteria włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

(6) Komisja poprosiła powiadamiającego o przedstawienie uwag w odniesieniu do wyników przeglądu oraz o poinformowanie jej, czy ma zamiar uzupełnić dokumentację do tej sprawy. Powiadamiający przedstawił uwagi, które zostały dokładnie zbadane. Jednak pomimo przedstawionych przez powiadamiającego argumentów nie udało się rozwiązać istniejących obaw, a oceny zagrożenia dokonane na podstawie przedłożonych informacji i poddane ewaluacji w ramach posiedzeń ekspertów Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności nie wykazały, by można oczekiwać, że w ramach proponowanych warunków stosowania środka ochrony roślin zawierające tiodikarb spełnią zasadniczo wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) oraz b) dyrektywy 91/414/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/25/WE (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, str. 34).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1044/2003 (Dz.U. L 151 z 19.6.2003, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 98 z 7.4.2001, str. 6.

⁽⁴⁾ EFSA Scientific Report (2005) 55, 1–76, Conclusion regarding the peer review of pesticide risk assessment of Thiodicarb.

(7) Tiodikarbu nie należy zatem włączać do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

(8) Należy podjąć środki w celu zagwarantowania, aby udzielone zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające tiodikarb zostały wycofane w ustalonym czasie i aby nie były one odnawiane oraz aby nie były udzielane żadne nowe zezwolenia na te produkty.

Tiodikarb nie zostaje włączony jako substancja czynna do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

Artykuł 2

Państwa członkowskie dopilnowują, aby:

(9) Wszelki dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie na zbycie, składowanie, wprowadzanie do obrotu lub zużycie istniejących zapasów środków ochrony roślin zawierających tiodikarb powinien być ograniczony do dwunastu miesięcy w celu umożliwienia wykorzystania istniejących zapasów w okresie nie dłuższym niż przez następny sezon wegetacyjny.

a) zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające tiodikarb zostały wycofane do dnia 25 listopada 2007 r.;

b) nie były udzielane ani odnawiane żadne zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające tiodikarb, począwszy od dnia publikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 3

(10) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla działań, które Komisja może podjąć na późniejszym etapie w odniesieniu do tej substancji czynnej w ramach dyrektywy Rady 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 r. zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne ⁽¹⁾.

Jakikolwiek dodatkowy okres udzielony przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami art. 4 ust. 6 dyrektywy 91/414/EWG jest możliwie jak najkrótszy i upływa najpóźniej dnia 25 listopada 2008 r.

Artykuł 4

(11) Niniejsza decyzja nie wyklucza możliwości złożenia wniosku dla tiodikarbu, zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w celu ewentualnego włączenia go do wspomnianego załącznika I.

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 maja 2007 r.

(12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodnie z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 36. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 7).

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 maja 2007 r.

w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz Włoch na wdrożenie systemu zbierania i analizy danych epidemiologicznych dotyczących choroby niebieskiego języka

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2166)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(2007/367/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 i 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wektorem przenoszenia wirusa choroby niebieskiego języka są owady z gatunku *Culicoides*. Jest to choroba transgraniczna i wysiłki poszczególnych państw nie wystarczą dla jej skutecznego nadzoru i kontroli. Niezbędne jest zintegrowane podejście na szczeblu wspólnotowym, by zanalizować zarówno regionalne, jak i światowe występowanie choroby niebieskiego języka, a także odpowiedzialnych za jej rozprzestrzenianie owadów z gatunku *Culicoides*. Zatem zbieranie i wymiana danych epidemiologicznych dotyczących choroby niebieskiego języka w państwach członkowskich ma fundamentalne znaczenie w ustanawianiu właściwych środków zwalczania choroby w tej populacji i kontroli ich skuteczności.
- (2) Wprowadzenie wspólnotowej sieci nadzoru umożliwiłoby skuteczną analizę ryzyka na wspólnotową skalę, a także ograniczenie niektórych kosztów generowanych przez błędne systemy krajowe.
- (3) W tym kontekście zastosowanie systemów informacji geograficznej (GIS) zwiększa możliwości analizy danych i ułatwia zrozumienie dynamiki choroby i jej rozprzestrzeniania.
- (4) Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise „G. Caporale” w Teramo we Włoszech, który jest ośrodkiem współpracy w dziedzinie szkoleń weterynaryjnych, epidemiologii, bezpieczeństwa żywności i dobrostanu zwierząt Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE), jest obecnie w trakcie wdrażania internetowego systemu informacji geograficznej (GIS) do groma-

dzenia, przechowywania i analizy danych z nadzoru choroby niebieskiego języka (program BlueTongue NETwork). System ten dzielić można z innymi państwami członkowskimi i krajami trzecimi w celu kontrolowania jego znaczenia jako narzędzia zwalczania choroby i dla lepszego zrozumienia dynamiki choroby i jej rozprzestrzeniania.

- (5) Projekt ten powinien otrzymać wkład finansowy, jako że może się przyczynić do rozwoju prawodawstwa wspólnotowego w zakresie choroby niebieskiego języka i służyć skuteczniejszemu zwalczaniu tej choroby.
- (6) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽²⁾ nadzwyczajne środki weterynaryjne mają być finansowane w ramach Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej. Do celów kontroli finansowej mają zastosowanie art. 9, 36 i 37 tego rozporządzenia.
- (7) Wypłatę wkładu finansowego Wspólnoty należy uzależnić od warunku faktycznego przeprowadzenia zaplanowanych działań i dostarczenia przez władze wszelkich niezbędnych informacji.
- (8) Środki przewidziane niniejszą decyzją są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Wspólnota przyznaje Włochom pomoc finansową na rzecz projektu stworzenia internetowego systemu gromadzenia, przechowywania i analizy danych z nadzoru choroby niebieskiego języka (program BlueTongue NETwork) w Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise „G. Caporale” w Teramo we Włoszech, przedstawionego przez Włochy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 378/2007 (Dz.U. L 95 z 5.4.2007, str. 1).

2. Należy spełnić następujące warunki:

a) system musi zostać wprowadzony i udostępniony na wniosek wszystkim państwom członkowskim najpóźniej do dnia 31 maja 2007 r.;

b) Włochy muszą przekazać sprawozdanie techniczne i finansowe do Komisji najpóźniej do dnia 30 września 2007 r.; sprawozdaniu finansowemu towarzyszyć mają dokumenty uzasadniające poniesione koszty i potwierdzające osiągnięte wyniki.

Artykuł 2

1. Wkład finansowy Wspólnoty przyznany Włochom na projekt, o którym mowa w art. 1, w wysokości 100 % kosztów poniesionych na wydatki związane z personelem i zakupem wyposażenia, w tym sprzętu komputerowego i oprogramowania oraz innych artykułów ulegających zużyciu, na rzecz Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise „G. Caporale” w Teramo we Włoszech na działania, o których mowa w art. 1 ust. 1, nie przekracza 100 000 EUR.

2. Wkład finansowy Wspólnoty wypłacany jest w następujący sposób:

a) 70 % w formie zaliczki na wniosek Włoch;

b) płatność salda po przedstawieniu sprawozdań i dokumentów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 maja 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

KONFERENCJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

DECYZJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

z dnia 23 maja 2007 r.

w sprawie mianowania sędziego Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich

(2007/368/WE, Euratom)

PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH
WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 224,

Pan Santiago SOLDEVILA FRAGOSO zostaje mianowany sędzią
Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich na okres od
dnia 1 września 2007 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r.

Artykuł 2

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę
Energii Atomowej, w szczególności jego art. 140,

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym
Unii Europejskiej*.

a także mając na uwadze, że zgodnie z postanowieniami Traktatów co trzy lata następuje częściowe odnowienie składu Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich na sześcioletnią kadencję. Na okres od dnia 1 września 2007 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r. rządy państw członkowskich powinny jeszcze mianować jednego sędziego w celu uzupełnienia nominacji dwunastu sędziów, która miała miejsce dnia 25 kwietnia 2007 r.,

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 maja 2007 r.

W. SCHÖNFELDER
Przewodniczący

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2007/369/WPZiB

z dnia 30 maja 2007 r.

w sprawie utworzenia misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie
(EUPOL AFGANISTAN)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14 i art. 25 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 16 listopada 2005 r. Rada uzgodniła wspólną deklarację „Podejmując nowe partnerstwo UE-Afganistan”, w której wyraziła zaangażowanie Unii Europejskiej oraz rządu Islamskiego Państwa Afganistanu na rzecz „bezpiecznego, stabilnego, wolnego, dostatniego i demokratycznego Afganistanu, jak określono w konstytucji afgańskiej przyjętej w dniu 4 stycznia 2004 r. (14 Dalwa 1383). Obie strony pragną, aby Afganistan zaczął odgrywać pełną i aktywną rolę w społeczności międzynarodowej i zobowiązują się do budowania dostatniej przyszłości wolnej od zagrożeń terroryzmu, ekstremizmu i przestępczości zorganizowanej”.
- (2) W dniu 31 stycznia 2006 r. zostało zainaugurowane w Londynie porozumienie „Afganistan Compact”. Porozumienie to potwierdziło zaangażowanie rządu Afganistanu oraz społeczności międzynarodowej i ustanowiło na kolejnych pięć lat skuteczny mechanizm koordynacji afgańskich i międzynarodowych starań na rzecz wypracowania warunków, aby ludność Afganistanu mogła żyć w pokoju i bezpieczeństwie zgodnie z zasadami praworządności, przy zapewnieniu wszystkim dobrych rządów i ochrony praw człowieka oraz aby mogła korzystać z trwałego rozwoju gospodarczego i społecznego.
- (3) Porozumienie „Afganistan Compact” wspiera przygotowaną przez rząd Afganistanu tymczasową narodową strategię rozwoju (i-ANDS), która określa wizję tego rządu i jego priorytety inwestycyjne. Strategia ta odzwierciedla proces krajowej konsultacji, wspierając wskaźniki odniesienia w porozumieniu Compact oraz cele określone w milenijnych celach rozwoju Afganistanu.
- (4) W dniu 13 października 2006 r. Komitetowi Politycznemu i Bezpieczeństwa (KPiB) przedstawione zostało sprawozdanie z przeprowadzonej przez UE wspólnej misji oceniającej, zawierające analizę sytuacji w Afganistanie w zakresie praworządności, a także zalecenia dotyczące sposobu zwiększenia wkładu UE w dziedzinę praworządności w Afganistanie i wywarcia strategicznego wpływu. W sprawozdaniu tym zalecono między innymi, aby UE zechciała rozważyć możliwe dalsze wsparcie sektora policyjnego przez zorganizowanie misji policyjnej oraz wysłanie do Afganistanu misji rozpoznawczej w celu dokładniejszego zbadania możliwości przeprowadzenia takiej misji.
- (5) Misja rozpoznawcza przebywała w Afganistanie w okresie od 27 listopada do 14 grudnia 2006 r. W nawiązaniu do konkluzji z dnia 11 grudnia 2006 r. Rada zatwierdziła 12 lutego 2007 r. koncepcję zarządzania kryzysowego dla misji policyjnej UE w Afganistanie powiązanej z szerszą pojętą dziedziną praworządności i zgodziła się, że misja ta wniesie wartość dodaną. Misja będzie działać na rzecz stworzenia w Afganistanie sił policyjnych będących w gestii tego kraju; siły te będą przestrzegać praw człowieka i funkcjonować zgodnie z zasadami praworządności. Misja powinna być realizowana w oparciu o obecnie prowadzone działania i na podstawie wszechstronnego i strategicznego podejścia, zgodnie z koncepcją zarządzania kryzysowego. W trakcie realizacji misja powinna się zająć zagadnieniami reformy policji na szczeblu centralnym oraz na szczeblu poszczególnych regionów i prowincji.

- (6) W dniu 23 marca 2007 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję 1746 (2007) w sprawie przedłużenia mandatu oenzykowskiej misji wsparcia w Afganistanie (UNAMA); z zadowoleniem przyjmuje ona między innymi decyzję Unii Europejskiej o ustanowieniu misji policyjnej związanej z działalnością policji i z szerzej pojętą praworządnością oraz ze zwalczaniem narkotyków, a także o wsparciu i wzmocnieniu obecnie prowadzonych działań w dziedzinie reformy policji na szczeblu centralnym i na szczeblu poszczególnych prowincji oraz oczekuje rychłego rozpoczęcia misji.
- (7) W dniu 23 kwietnia 2007 r. Rada zatwierdziła koncepcję operacji (CONOPS) dla misji policyjnej UE w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN) powiązanej z szerzej pojętą dziedziną praworządności.
- (8) W zaproszeniu z dnia 16 maja 2007 r. rząd Afganistanu zwrócił się do UE o rozpoczęcie misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie.
- (9) Misja policyjna UE wpisze się w szerszy kontekst wysiłków społeczności międzynarodowej mających na celu wsparcie rządu Afganistanu w przejmowaniu odpowiedzialności za wzmocnienie praworządności, a w szczególności w zakresie zwiększenia zdolności policji cywilnej do egzekwowania prawa. Zostanie zapewniona ścisła współpraca pomiędzy misją UE a innymi podmiotami międzynarodowymi udzielającymi wsparcia w dziedzinie bezpieczeństwa, w tym Międzynarodowymi Siłami Wspierania Bezpieczeństwa (ISAF), jak również podmiotami udzielającymi wsparcia policji i reformie praworządności w Afganistanie.
- (10) Zgodnie z ustaleniami w CONOPS oraz ze względu na potrzebę namacalnego zaangażowania UE na rzecz reformy policji, a także powiązanie z celami porozumienia „Afganistan Compact”, przewidywany najkrótszy okres trwania misji wynosi 3 lata. Ze względu na nieprzewidywalność sytuacji i potrzebę zapewnienia elastycznego podejścia liczebność personelu oraz zakres działania misji powinny podlegać ocenie podczas odbywającego się co sześć miesięcy przeglądu, zgodnie z kryteriami przewidzianymi w koncepcji operacji (CONOPS) i planie operacji (OPLAN).
- (11) Misja będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Misja

1. Unia Europejska ustanawia niniejszym misję policyjną Unii Europejskiej w Afganistanie („EUPOL AFGANISTAN” lub

„misja”) na okres trzech lat; okres ten obejmuje fazę planowania, która rozpocznie się w dniu wejścia w życie niniejszego wspólnego działania 30 maja 2007 r. oraz fazę operacyjną, która rozpocznie się najpóźniej dnia 15 czerwca 2007 r.

2. EUPOL AFGANISTAN działa zgodnie z celami i innymi przepisami zawartymi w art. 3 i 4.

Artykuł 2

Faza planowania

1. W czasie fazy planowania misji ustanawia się zespół planowania składający się z szefa misji oraz z personelu niezbędnego do wykonywania funkcji związanych z przygotowaniem misji.
2. Zespół planowania sporządza plan operacyjny (OPLAN) i opracowuje wszystkie narzędzia techniczne niezbędne do wykonania EUPOL AFGANISTAN.
3. Priorytetem procesu planowania jest przeprowadzenie wszechstronnej oceny ryzyka, która będzie w miarę potrzeb uaktualniana; powinna ona w szczególności skupić się na zagrożeniach dla bezpieczeństwa związanych z działalnością misji. W OPLAN uwzględniana jest uaktualniona ocena ryzyka oraz zawarty jest plan ochrony.
4. Zespół planowania współpracuje ściśle z biurem Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) dla Afganistanu, z Komisją Europejską oraz z państwami członkowskimi aktualnie zaangażowanymi w reformę policji w Afganistanie.
5. Zespół planowania ściśle współpracuje i koordynuje w stosownych przypadkach działania z rządem Afganistanu i z właściwymi podmiotami międzynarodowymi, w tym z NATO/ISAF, z regionalnymi zespołami ds. odbudowy (PRT) z państw wiodących, z ONZ (z oenzykowską misją wsparcia w Afganistanie UNAMA) oraz z państwami trzecimi aktualnie zaangażowanymi w reformę policji w Afganistanie.
6. Rada zatwierdza OPLAN.

Artykuł 3

Cele

EUPOL AFGANISTAN ma w istotny sposób przyczynić się do ustanowienia pozostających w gestii Afganistanu, trwałych i skutecznych rozwiązań dotyczących cywilnych sił policyjnych, które zagwarantują odpowiednie powiązanie z szerzej rozumianym systemem wymiaru sprawiedliwości – zgodnie ze standardami międzynarodowymi i z zasadami rozwoju instytucjonalnego prowadzonego przez Wspólnotę Europejską, państwa członkowskie i inne podmioty międzynarodowe. Misja będzie ponadto wspierać proces reform na rzecz ustanowienia cieszącej się zaufaniem obywateli i skutecznej policji, która działa w ramach państwa prawnego i szanuje prawa człowieka.

Artykuł 4**Zadania**

1. W tym celu EUPOL AFGANISTAN:
 - a) pracuje nad opracowaniem strategii, priorytetowo traktując działania na rzecz wspólnej ogólnej strategii społeczności międzynarodowej w zakresie reformy policji, z uwzględnieniem porozumienia Afganistan Compact oraz i-ANDS;
 - b) wspiera rząd Afganistanu w spójnym wdrażaniu swojej strategii;
 - c) usprawnia spójność i koordynację pomiędzy podmiotami międzynarodowymi; oraz
 - d) wspiera powiązania między policją a szerzej pojętą dziedziną praworządności.

Cele te będą dalej rozwinięte w OPLAN.

2. Te strategiczne cele zostaną osiągnięte między innymi przez monitorowanie, mentorowanie, doradztwo i szkolenie. EUPOL AFGANISTAN nie będzie misją wykonawczą.

3. EUPOL AFGANISTAN w stosownych przypadkach koordynuje, jak również ułatwia i zapewnia doradztwo w związku z projektami realizowanymi przez państwa członkowskie oraz państwa trzecie w ramach jej odpowiedzialności, w dziedzinach dotyczących misji oraz mających związek ze wspieraniem jej celów.

Artykuł 5**Struktura misji**

1. Sztab główny misji w Kabulu obejmuje:
 - i) szefa misji,
 - ii) centralny personel doradczy, w tym wyższego funkcjonariusza ds. bezpieczeństwa misji (SMSO),
 - iii) sekcję szkoleniową,
 - iv) sekcję doradczą i mentorowania,
 - v) dział administracyjny.

W stosownych przypadkach misja będzie miała jednostkę wsparcia w Brukseli.

2. Personel misji zostanie rozmieszczony na szczeblu centralnym, regionalnym oraz na szczeblu prowincji

w zależności od oceny bezpieczeństwa. Dążyć się będzie do uzgodnień technicznych z ISAF oraz z regionalnym ośrodkiem dowodzenia/z regionalnymi zespołami ds. odbudowy (PRT) z państw wiodących w zakresie wymiany informacji, wsparcia w zakresie opieki medycznej, bezpieczeństwa oraz logistyki, w tym do zapewnienia zakwaterowania przez regionalne ośrodki dowodzenia i zespoły ds. odbudowy.

3. Pewna część personelu zostanie ponadto umieszczona w sekretariacie rady ds. koordynacji sił policyjnych w Kabulu w celu wsparcia pełnionej przez ten organ roli w zwiększaniu strategicznej koordynacji reformy policji w Afganistanie.

Artykuł 6**Szef Misji**

1. Niniejszym mianuje się na stanowisko szefa misji EUPOL AFGANISTAN generała brygady Friedricha Eichele.

2. Szef misji sprawuje kontrolę operacyjną nad misją EUPOL AFGANISTAN i odpowiada za bieżące zarządzanie jej operacjami.

3. Organy krajowe przekazują kontrolę operacyjną szefowi misji EUPOL AFGANISTAN.

4. Szef misji jest odpowiedzialny za nadzór dyscyplinarny nad personelem. Działania dyscyplinarne w odniesieniu do oddelegowanego personelu są podejmowane przez odpowiedni organ krajowy lub organ UE.

5. W celu realizacji budżetu misji jej szef podpisuje umowę z Komisją.

6. W stosownych przypadkach szef misji działa w porozumieniu ze Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej oraz wymienia z nim informacje, w szczególności aby mógł on sprawować swoje obowiązki na mocy art. 9.

7. Szef misji zapewnia, że EUPOL AFGANISTAN ściśle współpracuje i koordynuje w stosownych przypadkach działania z rządem Afganistanu i z właściwymi podmiotami międzynarodowymi, w tym z NATO/ISAF, z regionalnymi zespołami ds. odbudowy (PRT) z państw wiodących, z ONZ (z oenzetowską misją wsparcia w Afganistanie UNAMA) oraz z państwami trzecimi aktualnie zaangażowanymi w reformę policji w Afganistanie.

8. Szef misji zapewnia, by misja była należycie widoczna.

Artykuł 7**Personel**

1. Liczba i kompetencje personelu EUPOL AFGANISTAN są zgodne z zadaniami misji określonymi w art. 3 oraz strukturą misji określoną w art. 4.

2. EUPOL AFGANISTAN składa się głównie z personelu oddelegowanego przez państwa członkowskie lub instytucje UE.

3. Każde państwo członkowskie lub instytucja UE ponosi koszty związane z oddelegowanym przez siebie personelem, włącznie z kosztami podróży do miejsca rozmieszczenia i z powrotem, wynagrodzeniem, opieką medyczną oraz dodatkami innymi niż diety, dodatki za trudne warunki pracy i za ponoszone ryzyko.

4. W zależności od potrzeb EUPOL AFGANISTAN może również zatrudniać na podstawie umów personel międzynarodowy oraz personel miejscowy.

5. Wszyscy członkowie personelu podlegają zwierzchnictwu odpowiedniego państwa wysyłającego lub instytucji UE oraz wykonują swoje obowiązki i działają w interesie misji. Wszyscy członkowie personelu przestrzegają zasad bezpieczeństwa oraz minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa ⁽¹⁾.

Artykuł 8

Status personelu misji EUPOL AFGANISTAN

1. Status personelu misji EUPOL AFGANISTAN w Afganistanie, włącznie z, tam gdzie to odpowiednie, przywilejami, immunitetami i dalszymi gwarancjami niezbędnymi do wypełnienia i sprawnego funkcjonowania misji EUPOL AFGANISTAN ustala się zgodnie z art. 24 Traktatu. Wspierający prezydencję Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel może w jej imieniu negocjować takie umowy.

2. Państwo członkowskie lub instytucja UE, która oddelegowała członka personelu, jest odpowiedzialna za uregulowanie wszelkich roszczeń związanych z oddelegowaniem wysuniętych przez tego członka personelu lub go dotyczących. Dane państwo członkowskie lub instytucja UE jest odpowiedzialna za wnoszenie powództwa przeciwko oddelegowanemu członkowi personelu.

3. Warunki zatrudnienia oraz prawa i obowiązki międzynarodowego i miejscowego personelu cywilnego są określone w umowach zawartych między szefem misji a członkami personelu.

Artykuł 9

Struktura dowodzenia

1. EUPOL AFGANISTAN, będąc operacją zarządzania kryzysowego, ma jednolitą strukturę dowodzenia.

2. KPiB zapewnia kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne.

3. Szef misji kieruje misją i odpowiada za bieżące zarządzanie.

4. Szef misji składa sprawozdanie SG/WP za pośrednictwem SPUE.

5. Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej (SPUE) składa sprawozdanie Radzie za pośrednictwem SG/WP.

6. SG/WP udziela wytycznych szefowi misji za pośrednictwem SPUE.

Artykuł 10

Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne

1. KPiB sprawuje, w ramach odpowiedzialności Rady, kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne misji. Niniejszym Rada upoważnia Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa do podejmowania stosownych decyzji zgodnie z art. 25 Traktatu. Upoważnienie to obejmuje uprawnienia do zmiany OPLAN i struktury dowodzenia. Obejmuje ono również uprawnienia do podejmowania dalszych decyzji w sprawie powołania szefa misji. Rada, wspierana przez Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela, decyduje o celach i zakończeniu misji.

2. KPiB w regularnych odstępach czasu przedstawia sprawozdania Radzie.

3. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa otrzymuje od szefa misji sprawozdania w regularnych odstępach czasu. KPiB może w stosownych przypadkach zapraszać szefa misji na swoje posiedzenia.

Artykuł 11

Bezpieczeństwo

1. Za bezpieczeństwo EUPOL AFGANISTAN odpowiedzialny jest szef misji. Szef misji sprawuje te obowiązki zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu UE rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych na mocy tytułu V Traktatu UE i jego dokumentów uzupełniających.

2. Szef misji jest wspierany przez wyższego funkcjonariusza ds. bezpieczeństwa misji (SMSO), który podlega szefowi misji i który utrzymuje również bliskie stosunki służbowe z Biurem Bezpieczeństwa Rady.

3. Szef misji wyznaczy terenowych funkcjonariuszy ds. bezpieczeństwa w filiach misji w prowincjach i regionach; działając pod zwierzchnictwem SMSO, będą oni odpowiedzialni za bieżące zarządzanie wszystkimi aspektami bezpieczeństwa poszczególnych elementów misji.

4. Przed rozmieszczeniem lub bezpośrednio po przybyciu na teren działań personel misji EUPOL AFGANISTAN przechodzi obowiązkowe szkolenie w zakresie bezpieczeństwa w nieprzyjaznym środowisku określone przez Biuro Bezpieczeństwa. Personel przechodzi również regularne szkolenia uaktualniające organizowane przez SMSO.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2005/952/WE (Dz.U. L 346 z 29.12.2005, str. 18).

Artykuł 12**Udział państw trzecich**

1. Bez uszczerbku dla autonomii podejmowania decyzji UE i jednolitych ram instytucjonalnych Unii państwa kandydujące i pozostałe państwa trzecie mogą zostać zaproszone do udziału w misji EUPOL AFGANISTAN według zasady, że ponoszą koszty wysłania oddelegowanych przez siebie ekspertów policyjnych lub personelu cywilnego, w tym koszty wynagrodzenia, dodatków, opieki medycznej, ubezpieczenia od wysokiego ryzyka oraz koszty podróży do Afganistanu i z tego kraju, oraz wnoszą wkład do wydatków bieżących misji EUPOL AFGANISTAN, w stosownym przypadku.

2. Rada upoważnia niniejszym KPiB do podejmowania stosownych decyzji dotyczących akceptacji proponowanych wkładów.

3. Państwa trzecie wnoszące wkład do misji EUPOL AFGANISTAN mają te same prawa i obowiązki w zakresie bieżącego zarządzania operacją, jak państwa członkowskie UE biorące udział w operacji.

4. KPiB podejmuje stosowne działania w odniesieniu do uzgodnień dotyczących udziału państw trzecich oraz, o ile jest to wymagane, przedkłada propozycję Radzie, wraz z postulatem ewentualnego udziału finansowego lub rzeczowego państw trzecich w kosztach wspólnych.

5. Szczegółowe uzgodnienia dotyczące udziału państw trzecich są przedmiotem umowy, zgodnie z art. 24 Traktatu, oraz w miarę konieczności podlegają dodatkowym uzgodnieniom technicznym. Udziałający wsparcia prezydencji Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel może w jej imieniu negocjować takie umowy. W przypadku gdy UE i państwo trzecie zawarły porozumienie ustanawiające ramy udziału takiego państwa trzeciego w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez UE, postanowienia takiego porozumienia będą mieć zastosowanie w kontekście niniejszej operacji.

Artykuł 13**Ustalenia finansowe**

1. Kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z misją EUPOL AFGANISTAN do dnia 29 marca 2008 r. wynosi EUR 43 600 000.

2. Decyzje w sprawie kwoty referencyjnej EUPOL AFGANISTAN na lata 2008, 2009 i 2010 podejmuje Rada.

3. Wszystkie wydatki są zatwierdzane zgodnie z regułami i procedurami Wspólnoty mającymi zastosowanie do budżetu, z zastrzeżeniem, że żadne zaliczki nie są własnością Wspólnoty.

4. W odniesieniu do działań podjętych w ramach zawartej z nim umowy szef misji podlega w pełni Komisji Europejskiej i jest przez nią nadzorowany.

5. Obywatele państw trzecich są dopuszczani do uczestniczenia w przetargach. Z zastrzeżeniem uzyskania zgody Komisji szef misji może zawierać z regionalnym ośrodkiem dowodzenia/z regionalnymi zespołami ds. odbudowy (PRT) z państw wiodących oraz z międzynarodowymi podmiotami rozmieszczonymi w Afganistanie uzgodnienia techniczne dotyczące dostaw sprzętu, usług oraz lokali na potrzeby misji, w szczególności jeśli wymagają tego względy bezpieczeństwa.

6. Uzgodnienia finansowe uwzględniają wymogi operacyjne misji EUPOL AFGANISTAN, w tym kompatybilność sprzętu i współdziałanie jej zespołów, a także biorą pod uwagę rozmieszczenie personelu w ośrodkach dowodzenia i w zespołach ds. odbudowy.

7. Wydatki kwalifikują się od dnia przyjęcia niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 14**Koordynacja z działaniami Wspólnoty**

1. Rada i Komisja zapewniają, zgodnie ze swoimi odpowiednimi kompetencjami, spójność pomiędzy wdrożeniem niniejszego wspólnego działania a zewnętrznymi działaniami Wspólnoty, zgodnie z art. 3 Traktatu. Rada i Komisja współpracują na rzecz osiągnięcia tego celu.

2. Konieczne uzgodnienia koordynacyjne są wprowadzane odpowiednio na terenie misji jak i w Brukseli.

Artykuł 15**Udostępnianie informacji niejawnych**

1. Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel jest upoważniony do udostępnienia NATO/ISAF informacji i dokumentów niejawnych UE powstałych do celów misji, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa. W tym celu dokonuje się uzgodnień na szczeblu lokalnym.

2. Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel jest upoważniony do udostępniania państwom trzecim stowarzyszonym z niniejszym wspólnym działaniem, w stosownych przypadkach i zgodnie z wymogami misji, informacji i dokumentów niejawnych UE sporządzonych do celów misji, objętych klauzulą do poziomu „RESTREINT UE”, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa.

3. Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel jest również upoważniony, zgodnie z potrzebami operacyjnymi misji, do udostępniania Narodom Zjednoczonym/UNAMA informacji i dokumentów niejawnych UE, powstałych do celów operacyjnych, objętych klauzulą niejawności do poziomu „RESTREINT UE”, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa. W tym celu dokonuje się uzgodnień na szczeblu lokalnym.

4. W przypadku szczególnej i natychmiastowej potrzeby operacyjnej Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel jest również upoważniony do udostępnienia państwu przyjmującemu informacji i dokumentów niejawnych UE, powstałych do celów misji, objętych klauzulą niejawności do poziomu „RESTREINT UE”, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa. We wszystkich innych przypadkach takie informacje i dokumenty są udostępniane państwu przyjmującemu zgodnie z procedurami właściwymi dla poziomu współpracy państwa przyjmującego z Unią Europejską.

5. Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel jest upoważniony do udostępniania stronom trzecim stowarzyszonym z niniejszym wspólnym działaniem dokumentów jawnych UE dotyczących treści obrad Rady dotyczących tej misji, które są objęte tajemnicą zawodową na podstawie art. 6 ust. 1 regulaminu Rady ⁽¹⁾.

Artykuł 16

Wejście w życie, okres obowiązywania

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie w dniu jego przyjęcia.

Niniejsze wspólne działanie wygasa w dniu 30 maja 2010 r.

Artykuł 17

Przegląd

1. Co sześć miesięcy Rada dokonuje przeglądu niniejszego wspólnego działania, aby dostosować w razie konieczności liczebność personelu oraz zakres działania misji.

2. Nie później niż trzy miesiące przed wygaśnięciem Rada dokonuje przeglądu niniejszego wspólnego działania, aby określić, czy misja powinna być kontynuowana.

Artykuł 18

Publikacja

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2007 r.

W imieniu Rady

U. VON DER LEYEN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2006/683/WE, Euratom z 15 września w sprawie przyjęcia Regulaminu Rady (Dz.U. L 285 z 16.10.2006, str. 47). Decyzja zmieniona decyzją 2007/4/WE, Euratom (Dz.U. L 1 z 4.1.2007, str. 9).